

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Audacia temeraria & timida. Sophista vel hæreticus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

nu: cadentem de matre clypeo excepit; vix auras traxi, & jam vagitum, allisi umbonibus. Vah thraſonicè. Qui ſapit, heroëm ostendet potiùs provocatus, quàm ut jactet illaudatus. Acheloo cornua ſuperbiùs efferenti, decuſſit Hercules, docuitque Martem in manu, non in lingua geſtandum.

II. (b) Hic nota, cum audacia ſepius contumeliòſam & jactabundam linguam eſſe conjunctam; audaciam verò oriri vel ex inſcitia & ſtupiditate, ut quis virium ſuarum debilitatem aut præſentis periculi magnitudinem non cognoſcat; vel ex ſaſtu, quò alios ferociter deſpicit, quaſi nulla ratione ſibi pares, vel ex inani gloriæ cupiditate, cum quis neſcio cuius leviuſculæ auræ rumoribus excitatus ad ſtipendium vanitatis promendum, vitæ amorem calcat, & falſò fortitudinis nomen ac exiſtimationem aucupatur, cum tamen intus timoribus agatur. Ariſtoteles *Ἐξοδελον*, id eſt, audaciam timidam vocat; talis enim antequam res urgeat, præproperus eſt & inſolens; in pugna verò tardior; cum contra viri fortes initio ſeduli ſint, & in ipſis factis aeres & celeres; cuius rei exemplum neſcio an expreſſius reperias, quàm Xerxis Perſarum regis, qui primus in fuga ſemper fuit; ſicubi verò metus abeſſet, inflatus adeò, quaſi naturæ dominus, ante belli experimentum montes in planum deduceret, convexa vallium æquaret, & maria pontibus ſterneret. Timiditatis eius, quòd Valerius teſtatur, Iepus erat ſignum, equæ partu editus tunc, cum adverſus Græcos innumerabilem exercitum duceret, mare claſſibus, terram pedeſtribus copiis operiret, unaque denique ſcaphâ turpiter ſalutem in fuga quæreret. lib. I. c. 77. Adde multis temeritatem & Acheloi cornua fiducia artis magicæ creſcere, qua præſidentes ſperant ſe adverſus omnium telorum icſtus, induratos & invulneratos fore, exemplo Acheloi ſpecie ſerpentis è manibus Herculis elabentis, & repente taurum induentis. Sed fruſtra. Superbiam & ferociam egregiè domuit antagoniſta, dum fracto deformem & lacerum cornu ſpectantibus riſum ac ludibrium fecit. Thraſonicam Acheloi oſtentationem ſatis illa declarant:

----- Dominum me cernis aquarum.

Sarcaſmos verò & criminationem:

Jupiter aut falſus pater eſt: aut crimine verus.

Exprobrando ſcilicet Alcidi natales ſuos. Vbi vides genium expreſſum hominis ſtolidè ferocientis; ſed ubi vires adverſarij expertus eſt, effugium à timore & anguinea lubricitate petentis, terræque irrepentis.

Per

(b) Audacia temeraria & timida.

Per Acheloi serpentinam & taurinam formam, exprimitur quoque doctus Sophista, aut hæreticus, qui virus pestilentis doctrinæ jam instar serpentis sub SS. Scripturæ malè corruptæ volumine clàm illabendo insinuat in animos; jam convitiis, contumeliis, seditionibus, armis debacchando in Religionem Orthodoxam, conatur omnibus modis impugnare veritatem, quæ per Herculem designatur, *nulli cedentem*, & tam adversus *Serpentis* insidias, quàm feroces tauri incursus prævalentem.

III. (c) Achelous robore, & vera virtute victus, ad artes suas dilabatur. Pingit nobis versuti Ducis ingenium: qui ubi se aperta vi & armis hosti parem esse non posse videt, clanculariis technis, insidiis, & Strategematis illum aggreditur. Sic Annibal, postquam suis se artibus à Fabio petito vidit, minùs sperare cœpit de felici belli exitu, referente Livio. Sic Jugurtha callidis ferè consiliis & frustrationibus Romana elusit arma, narrante Sallustio. Contrà, Hercules semper indutus legitur pelle *Leonina*, nunquam autem *Vulpina* aut *Serpentina*. Vera enim virtute & fortitudine, apertoque Marte adortus hostes, superavit eos. Sic Alexander magnus suadentibus Ducibus, ut Darij exercitum, discordem moribus & linguis, intempesta nocte opprimeret, respondens, latrunculorum, inquit, & furum ista solertia est: quippe illorum votum unicuique est, fallere. Meæ verò gloriæ semper aut absentiam Darii, aut angustias locorum, aut furtum noctis obstare non patiar. Palàm luce aggredi certum est. Malo me fortunæ poeniteat, quàm victoriæ pudeat. Curt. lib. 4. Negari tamen non potest, locum esse in bello callidis consiliis, & artibus; adeoque Duci militari aliquando *Serpentis* astu, juxta exemplum Acheloi utendum: dextrè sustinendo hostem elabendum esse, subterfugia quærenda, impressiones & aggressiones validiores variis flexibus eludendos: aliquando aperta fronte decertandum, & instar tauri in adversas acies incurrendum. Poëtæ dictum est.

— Dolus an virtus, quis in hoste requirat?

Assentitur sacrorum antistes Augustinus in Quæst. super Josue c. 10. *Cum justum bellum suscipitur, ut aperte pugnet quis, aut ex insidiis, nihil ad justitiam interest.* Taurorum est, cornibus solùm fidere. Consilium, latebra, nox, flumina, silvæ, colles, venti bella juvant. In omnem eventum Duces quidam præparati, fortunam in potestatem habuere; territi exultaverunt; pressi terruerunt. Serpentis calliditatem, taurinæ ferociæ junxit Annibal, quando à Romanis in actum redactus, boum cornibus fascēs virgarum, atque arida sarmenta præligavit, primasque sub noctis tenebras,

M m

cornu-

(c) *Pugnandum Marte aperto, & Strategematis.*